Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 382/2001

z dnia 26 lutego 2001 r.

dotyczące wprowadzania w życie projektów wspierających współpracę i stosunki handlowe między Unią Europejską a uprzemysłowionymi państwami Ameryki Północnej, Dalekiego Wschodu i Australazji oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1035/1999

(Dz.U. L 57 z 27.2.2001, str. 10)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1900/2005 z dnia 21 listopada 2005 r.	L 303	22	22.11.2005

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 382/2001

z dnia 26 lutego 2001 r.

dotyczące wprowadzania w życie projektów wspierających współpracę i stosunki handlowe między Unią Europejską a uprzemysłowionymi państwami Ameryki Północnej, Dalekiego Wschodu i Australazji oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1035/1999

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 i 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy dążyć do wspierania współpracy i stosunków handlowych z państwami uprzemysłowionymi, o ile leży to we wspólnym interesie Wspólnoty i danego państwa partnerskiego.

(2) Parlament Europejski przyjął różne rezolucje w sprawie stosunków między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w 1994 r., 1998 r. i 1999 r. Unia Europejska i Stany Zjednoczone Ameryki uzgodniły wzmocnienie wzajemnych stosunków w Deklaracji Transatlantyckiej z 1990 r., Nowej Agendzie Transatlantyckiej z 1995 r., Transatlantyckim Partnerstwie Gospodarczym z 1998 r. oraz w Deklaracji z Bonn z 1999 r. Wspólna polityka handlowa powinna być uzupełniona o dalsze upowszechnianie ogólnej wiedzy poprzez intensywniejszy dialog uczestników stosunków UE - US.

(3) W 1996 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, a Komitet Ekonomiczno-Społeczny opinię w sprawie stosunków między Unią Europejską a Kanadą w 1996, wzywając do bliższych stosunków z Kanadą. W 1976 r. Wspólnoty Europejskie i Kanada podpisały Umowę ramową o współpracy handlowej i gospodarczej ([2]), deklarację dotyczącą stosunków WE — Kanada w 1990 r. oraz w 1996 r. we wspólnym planie działań i wspólnej deklaracji politycznej uzgodniły wzmocnienie wzajemnych stosunków. Stosunki UE — Kanada stały się bardziej różnorodne i Kanada jest kluczowym partnerem w wielu dziedzinach wielostronnego handlu oraz w kwestiach związanych z ogólnoświatowymi wyzwaniami i wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa. Niezbędne jest dalsze wzmocnienie tych stosunków w drodze intensywnego procesu konsultacji i współpracy dotyczącego coraz większej liczby spraw.

(4) Działania objęte szczególnymi instrumentami, jak Umowy między Wspólnotą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki oraz między Wspólnotą a Kanadą, ustanawiające programy współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego i kształcenia, są uzupełnione i nienaruszone przez niniejsze rozporządzenie.

(5) Unia Europejska i Japonia podjęły decyzję o zintensyfikowaniu dialogu i wzmocnieniu współpracy i partnerstwa we Wspólnej Deklaracji z 1991 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie Komunikatu Komisji do Rady zatytułowanego „Europa i Japonia: dalsze kroki” ([3]). Konkluzje Rady do komunikatu Komisji w sprawie Japonii uznawały odrębne i szczególne problemy związane z dostępem do rynku w Japonii. Rada uznała, że pierwszeństwo powinien mieć lepszy dostęp do rynku japońskiego. W świetle tego, Rada przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/1999 z dnia 11 maja 1999 r. w sprawie wykonania przez Komisję programu szczególnych środków i działań w celu

([1]) Opinia wydana dnia 31 stycznia 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. L 260 z 24.9.1976, str. 2.
([3]) Dz.U. C 304 z 6.10.1997, str. 119.

▼B

poprawy dostępu towarów z Unii Europejskiej i usług transgranicznych do Japonii ([1]). Rozporządzenie to utraci moc dnia 31 grudnia 2001 r. Wyniki oceny wyżej opisanego programu Komisji wykazały jego użyteczność i skuteczność. Dlatego też uważa się za niezbędne dalsze wykonanie programów Komisji, opisanych w wymienionym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie nie narusza decyzji Rady 92/278/EWG z dnia 18 maja 1992 r. potwierdzająca konsolidację Centrum WE — Japonia ds. Współpracy Przemysłowej ([2]), która pozostaje w mocy. Rozporządzenie (WE) nr 1035/1999 powinno utracić moc i zostać zastąpione przez niniejsze rozporządzenie.

(6) Współpraca dwustronna z Republiką Korei w dziedzinie gospodarki i w innych dziedzinach powinna zostać rozszerzona zgodnie z zasadami Umowy ramowej w sprawie handlu i współpracy z Koreą, opinią Parlamentu Europejskiego oraz konkluzjami Rady dotyczącymi Półwyspu Koreańskiego. Unia Europejska powinna wspierać zasady gospodarki rynkowej w Korei oraz popierać usuwanie istniejących przeszkód w handlu i inwestycjach.

(7) Unia Europejska i Australia postanowiły umacniać swoje stosunki i współpracować w wielu dziedzinach, w których mają wspólne interesy, we Wspólnej Deklaracji z 1997 r. W związku z dalszym umacnianiem tych stosunków, niezbędny jest intensywny proces konsultacji i współpracy dotyczący coraz większej liczby zagadnień dwustronnych i międzynarodowych.

(8) Unia Europejska i Nowa Zelandia we wspólnej deklaracji z 1999 r. postanowiły wzmacniać wzajemne stosunki i współpracę w szeroko rozumianym interesie i dla wzajemnej korzyści swoich narodów oraz w celu długofalowego zabezpieczenia finansowego wzajemnych stosunków.

(9) Obecnie istnieje duża liczba małych linii budżetowych, w oparciu o które są finansowane różne działania Wspólnoty wspierające współpracę i stosunki handlowe z państwami uprzemysłowionymi, określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Niektóre przyznane środki budżetowe zostały udostępnione w ramach różnych linii budżetowych na finansowanie programów pilotażowych oraz działań przygotowawczych. Po dwóch latach doświadczenia z programami pilotażowymi i działaniami przygotowawczymi udowodniły skuteczność środków wprowadzanych w życie do chwili obecnej i wykazały potrzebę ich kontynuacji jako regularnych działań. Wspólnota musi mieć stale do dyspozycji środki niezbędne do wprowadzania w życie takich działań w przyszłości. Uważa się zatem za niezbędne, do celów skuteczności, racjonalizacji i kontynuacji, uchwalenie jednej linii budżetowej na finansowanie działań, określonych w niniejszym rozporządzeniu. Nie może to mieć jednakże ujemnego wpływu na przejrzystość wykorzystania tych linii budżetowych, niezbędną dla monitorowania procedur Parlamentu Europejskiego.

(10) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([3]).

(11) Podstawowym obowiązkiem Państw Członkowskich jest planowanie i wprowadzanie w życie programów środków i działań wspierających wysiłki ich eksporterów w celu zbudowania obecności handlowej na rynkach zagranicznych.

(12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć negatywnego wpływu na działania Państw Członkowskich, wspierające wywóz ich towarów i usług transgranicznych na rynki państw trzecich.

([1]) Dz.U. L 127 z 21.5.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 144 z 26.5.1992, str. 19.
([3]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 3.

▼B

(13) Komisja powinna współpracować z Państwami Członkowskimi w celu wprowadzenia w życie szczegółowego, spójnego i ukierunkowanego programu środków i działań uzupełniających i przynoszących wartość dodaną wysiłkom, podejmowanym przez Państwa Członkowskie na rynku japońskim.

(14) Część działań wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia jest objęta art. 133 Traktatu; w odniesieniu do innych działań, Traktat nie przewiduje innych kompetencji, niż określone w art. 308.

(15) Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnota nadal wprowadza w życie działania w celu wspierania współpracy i stosunków handlowych między Wspólnotą a uprzemysłowionymi państwami Ameryki Północnej, Dalekiego Wschodu oraz Australazji.

Dla celów niniejszego rozporządzenia uprzemysłowionymi państwami Ameryki Północnej, Dalekiego Wschodu oraz Australazji są Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia, Republika Korei (zwana dalej „Koreą"), Australia i Nowa Zelandia, zwane dalej „państwami partnerskimi".

Artykuł 2

Wysokość finansowania wspólnotowego, uważanego za niezbędne w celu wprowadzania w życie działań określonych w niniejszym rozporządzeniu, będzie corocznie ustanawiana przez władze budżetowe.

Artykuł 3

Współpraca

Działania w celu wspierania współpracy są wykorzystywane do wspierania zadań ustanowionych w różnych dokumentach dwustronnych, dotyczących tej dziedziny, zawartych między Unią Europejską a państwami partnerskimi w celu stworzenia warunków bardziej sprzyjających dalszemu rozwojowi stosunków między Unią Europejską a państwami partnerskimi.

Artykuł 4

Finansowanie przez Wspólnotę w dziedzinie współpracy obejmuje w szczególności następujące rodzaje działalności:

a) edukacja i informowanie społeczeństwa o stosunkach dwustronnych między Unią Europejską a państwami partnerskimi, ze szczególnym zwróceniem uwagi na decydentów, ośrodki opiniotwórcze i upowszechniające;

b) wzmocnienie więzi kulturalnych, naukowych i międzyludzkich;

c) wspieranie dialogu między partnerami politycznymi, gospodarczymi i społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi (NGO) w różnych odpowiednich sektorach;

d) prace naukowo - badawcze i badania, przeznaczone do zapewnienia wkładu w pracę Komisji, w celu dalszego rozwoju stosunków dwustronnych;

e) wspólne projekty w dziedzinie nauki i techniki, energii, transportu oraz środowiska;

f) rozszerzanie współpracy w sprawach celnych między Unią Europejską a państwami partnerskimi;

g) zwiększenie widoczności Unii Europejskiej w państwach partnerskich;

h) programy pilotażowe, które mogą następnie zaowocować nowymi stałymi działaniami objętymi finansowaniem.

▼B

Artykuł 5

Finansowanie projektów współpracy będzie dokonywane w całości z budżetu Wspólnoty lub będzie miało formę współfinansowania z innych źródeł w państwach partnerskich i/lub w Unii Europejskiej. Podczas wprowadzania w życie art. 4 Komisja zapewnia spójność projektów współpracy, pod względem prawnym i materialnym, z działaniami finansowanymi w ramach innych odpowiednich polityk Wspólnoty.

▼M1

W odpowiednich przypadkach, w szczególności w przypadku projektów edukacyjnych i szkoleniowych lub innych podobnych projektów, z których korzystać mogą osoby indywidualne, wsparcie Wspólnoty może przyjąć formę dotacji dla osób fizycznych. Dotacje te mogą przyjąć formę stypendiów.

▼B

Artykuł 6

Stosunki handlowe

1. We współpracy z Państwami Członkowskimi, które są w pierwszym rzędzie odpowiedzialne za planowanie i wprowadzanie w życie programów i działań wspierających wywóz towarów wspólnotowych i usług transgranicznych na rynki państw trzecich, Wspólnota wprowadza w życie szczegółowy, spójny i ukierunkowany program środków i działań, które uzupełniają i wnoszą wartość dodaną do wysiłków podejmowanych przez Państwa Członkowskie i inne instytucje publiczne Unii Europejskiej na rynku japońskim.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza działań Państw Członkowskich dotyczących planowania i wprowadzania w życie polityk, programów i ustaleń wspierających wywóz ich towarów i usług transgranicznych na rynki państw trzecich.

2. Finansowanie przez Wspólnotę w tej dziedzinie obejmuje w szczególności rekrutację, kształcenie, przygotowanie do udziału oraz udział grup europejskich biznesmenów, w szczególności z małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w działaniach prowadzonych w Japonii mających na celu zwiększenie ich obecności handlowej na rynku japońskim (kampania „bramy do Japonii").

3. W uzupełnieniu środka, określonego w ust. 2, w miarę potrzeb wspierane mogą być następujące działania i środki:

a) zbieranie informacji i doradztwo polityczne w sprawach związanych z handlem z Japonią;

b) konferencje i seminaria wspierające stosunki w zakresie handlu i inwestycji między Unią Europejską a Japonią;

c) delegacje przedstawicieli biznesu wysokiego szczebla w celu podjęcia konkretnych zagadnień, związanych z dostępem do rynku w Japonii;

d) specjalne działania ułatwiające dostęp do japońskiego rynku przedsiębiorstwom wspólnotowym, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom.

4. W trakcie wprowadzania w życie ust. 3, Komisja zapewnia pełną zgodność szczególnych działań z politykami Wspólnoty i Państw Członkowskich.

Artykuł 7

Finansowanie przez Wspólnotę nadal obejmuje programy kształcenia, mające na celu stworzenie zespołów europejskiej kadry wykonawczej, zdolnej do porozumiewania się i działania w środowisku prowadzenia działalności gospodarczej Japonii i Korei („programy kształcenia kadry wykonawczej").

▼M1

W tym celu, wsparcie Wspólnoty może przyjąć formę dotacji dla osób fizycznych. Dotacje te mogą przyjąć formę stypendiów.

▼B

Artykuł 8

Środki niezbędne dla wykonania art. 6 i 7 są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą, określoną w art. 9.

Artykuł 9

Procedury wykonawcze

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

4. Parlament Europejski jest regularnie informowany przez Komisję o pracach Komitetu. W tym celu otrzymuje porządek posiedzeń Komitetu, projekty środków zaproponowanych Komitetowi w celu wprowadzania w życie projektów, wyniki głosowań i streszczenia debat podczas posiedzeń.

Artykuł 10

1. Komisja zapewnia, na wniosek uczestników we Wspólnocie i w państwach partnerskich, wyczerpującą dokumentację i wszystkie potrzebne informacje o programach i warunkach udziału w nich.

2. Wyniki zaproszenia do składania ofert, zawierające informacje o liczbie otrzymanych ofert, dacie zawarcia umowy, nazwie i adresie zwycięskich oferentów, są publikowane w Internecie. Są również regularnie przekazywane Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 11

Co dwa lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera wyniki wykonania budżetu oraz przedstawia działania i programy finansowane w ciągu roku.

Poza tym, Komisja ocenia działania i programy finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia w celu stwierdzenia, czy spełniły one swoje zadanie. Ocena ta jest dokonywana w ciągu trzech lat od wejścia rozporządzenia w życie. W miarę potrzeb sprawozdania oceniające uwzględniają również zobowiązania umowne i zasady właściwego zarządzania oraz obejmują wyniki analizy opłacalności.

Ograniczony procent budżetu rocznego jest wykorzystywany na finansowanie badań oceniających realizowane działania i programy w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

1. Niniejszym rozporządzenie (WE) nr 1035/1999 traci moc.

2. Wszelkie odniesienia do uchylonego rozporządzenia uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼M1

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2007 r.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.